

Endvidere ophæves Bestemmelserne i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunal Grundskyld. Den i samme Lov omhandlede kommunale Ejendomsskyld skal nedsættes med $\frac{1}{25}$ om Aaret, første Gang i Skatteaaret 1933—34.

Nybygninger, der ikke er skyldsæt pr. 1. Januar 1933, er fritaget for kommunal Ejendomsskyld.

§ 22.

De i Lov Nr. 108 af 29. Marts 1924 og senere dertil knyttede Bestemmelser omtalte Toldafgifter skal nedsættes med mindst det Beløb, som Grundskylden ifølge nærværende Lov har givet Staten i Indtægt udover det Beløb, som Skatterne paa fast Ejendom har givet Staten i Finansaaret 1932—33.

Naar ovennævnte Toldafgifter er afviklet, skal Beløbet anvendes til andre Skattenedsættelser.

Positionerne 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 318, 319, 320 og 321 (Øl, Spiritus og Tobak) omdannes til Banderoleafgifter.

§ 23.

Hvor ikke andet er bestemt, træder Loven i Kraft 1. April 1933, dog træder Bestemmelserne om Grundvurderingen i Kraft straks ved Lovens Underskrift.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I. (Om Grundvurdering).

Da det maa forventes, at en saa effektiv Videreførelse af Grundskyldslovgivningen, som dette Forslag tager Sigte paa med planmæssig Ophævelse af Skatter, vil bevirke Forandringer i Jordværdierne i større Grad end hidtil, særlig overfor Beliggenhedsværdier, foreslaas Grundvurderingerne foretaget hvert Aar.

I § 2 foreslaas at ansætte Jorden til sin Grundrente i Stedet for, som hidtil, at ansætte til Handelsværdien og bagefter udregne Grundrenten; saa meget mere er dette nødvendigt, da Virkningerne af dette Lovforslags Gennemførelse uvægerligt vil føre til, at Handelsprisen paa den nøgne Jord vil forsvinde, hvorefter Grundrenten bliver et Udtryk for Værdien af Brugsretten for den paagældende Grund.

Naar Grundskylden forhøjes til at udgøre hele Grundrentens Beløb, er det af-

gørende for Reformens Virkning, at Vurderingen bliver rigtig, og dette nødvendiggør efter Forslagsstillernes Opfattelse en Række Ændringer i Reglerne, saaledes som det foreslaas. Vurderingsmyndighedernes Opgave er ikke at paaligne en tilfældig Grundskyld, men at *finde* Grundrenten, og Grundskylden skal dække Grundrenten, den maa hverken være højere eller lavere.

Jo mere Vurderingen bliver Udtryk for det praktiske Livs Ansættelse, jo bedre —, og dette er tilstræbt ved de her foreslaaede Ændringer af Reglerne i Lov Nr. 352 af 7. August 1922.

II. (Om Paaligning af fuld Grundskyld).

I Forslaget foreslaas det i § 12 at inddrage al *Stigning* i Grundrenten og fordele denne med $\frac{3}{5}$ til Stat og $\frac{2}{5}$ til Kommunerne.

Ved Ophævelse af nuværende Grund-